

Sygn. akt IV U 628/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 maja 2014 r. Nr (...)

w sprawie D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 628/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 7 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił D. S. prawa do renty socjalnej wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła D. S. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że nie jest w stanie pracować ani w wyuczonym zawodzie, ani przy innego rodzaju pracy. Z zawodu jest poligrafem i w ciągu ostatnich 5 lat przepracowała siedem miesięcy jako hostessa. Cierpi na znaczne skrzywienie kręgosłupa i jego zwyrodnienie. Schorzenie to powstało przed ukończeniem 18. roku życia. Dlatego decyzja organu rentowego powinna być zmieniona (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 17 kwietnia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 lutego 2014r. wpłynął do organu rentowego wniosek D. S. o rentę socjalną (wniosek k.1-2 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 26 lutego 2014r. ustalił, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 26 lutego 2014r. k.4 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 17 kwietnia 2014r. stwierdziła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.7 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 17 kwietnia 2014r. k.10 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 7 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej (decyzja z 7 maja 2014r. k.11 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 33 lata, z zawodu jest poligrafem. Ukończyła szkołę podstawową i dwuletnie przyuczenie do wykonywania tego zawodu. Poza okresem przyuczenia ubezpieczona nie pracowała w zawodzie poligrafa. Przez 7 miesięcy pracowała w serwisie sprzątającym (wyjaśnienia ubezpieczonej k.18-18v – nagranie od minuty 1 do 9).

Ubezpieczona cierpi na skoliozę odcinka piersiowo-lędźwiowego kręgosłupa po leczeniu operacyjnym z przewlekłym zespołem bólowym. Badanie neurologiczne wykazuje skrzywienie kręgosłupa Th/L z ograniczeniem ruchomości w odcinku piersiowym i lędźwiowym, bez objawów korzeniowych i ubytkowych neurologicznych. Schorzenie kręgosłupa w aktualnym stopniu zaawansowania wymaga okresowego leczenia farmakologicznego i rehabilitacji. Stanowi ono przeciwwskazanie do ciężkiej pracy fizycznej, dźwigania oraz pracy w długotrwałej pozycji wymuszonej, co powoduje, że ubezpieczona jest trwale częściowo niezdolna do pracy, przy czym schorzenie powodujące tę niezdolność powstało przed ukończeniem przez ubezpieczoną 18. roku życia. Obecnie brak jest podstaw do orzeczenia u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy (opinia biegłych ortopedy i neurologa k.8-9 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej D. S. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2003r., Nr 135, poz.1268 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia czy ubezpieczona jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w w/w okresach. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu ortopedii i neurologii. Z opinii tej wynika, że ubezpieczona cierpi na schorzenie narządu ruchu w postaci skoliozy odcinka piersiowo-lędźwiowego kręgosłupa po leczeniu operacyjnym, które powstało przed ukończeniem przez ubezpieczoną 18. roku życia, przy czym w aktualnym stanie zaawansowania zmian schorzenie to nie powoduje u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy. W ocenie biegłych ubezpieczona wymaga leczenia farmakologicznego i okresowej rehabilitacji. Nie może ona wykonywać ciężkiej pracy fizycznej – dźwigania i pracy w długotrwałej pozycji wymuszonej dlatego zasadne jest uznanie jej za trwale częściowo niezdolną do pracy.

Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu medycyny, a jej wydanie poprzedzone było analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest rzeczowa i spójna. Ubezpieczona nie zgodziła się z ustaleniami biegłych, ale nie podniosła zastrzeżeń, które podważyłyby te ustalenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.